

en Sum af henimod 5,000 Rbd., eller specielt 4,886 Rbd. 48 sk., som Statsrevisoratet har medført mere i 4de Sessjon end i 3die Sessjon, og, naar man drager dette Beløb fra de 2,212 Rbd. 58 sk., som ere Mereudgiften for 4de Sessjon i dens løbende Udgifter, saa bliver der et Overskud af 2,673 Rbd. 86 sk. Imidlertid er dette Overskud heller ikke saa ganske nøiagtigt regnet, naar man tager de Udgifter, som ligge udenfor Rigsdagen, med; thi der maatte da ogsaa tages Hensyn til, at i 3die Sessjon var der andre udenfor Rigsdagens egentlige Udgifter liggende, der udgjorde 1,030 Rbd. 2 sk. mere end de tilsvarende Udgifter i 4de Sessjon, og, naar de drages fra de nævnte 2,673 Rbd. 86 sk., saa fremkommer der en Mindreudgift i 4de Sessjon af 1,643 Rbd. og nogle Skilling. Det vil saaledes heraf sees, at Regnskabet for 4de Sessjon stiller sig endogsaa noget fordeelagtigere end for 3die Sessjon, skjøndt det er med en ubetydelig Sum. Hvad de øvrige Details af Sammenstillingen angaaer, skal jeg henvise til denne selv, der, som meldt, er vedsoiet Regnskabet.

Vi gaae dernæst over til Dagsordenen. Ifølge denne vil Finansministeren forelægge Udkast til Lov for Kongeriget Danmark, angaaende Ophævelsen af de ifølge Frdn. 1ste Mai 1838 § 52 vedblevne Toldbegunstigelser. Den høitværede Minister har Ordet.

Finansministeren: Ifølge Forordningen af 1ste Mai 1838 for Kongeriget og den tilsvarende Forordning af samme Datum for Hertugdømmerne er det bestemt, at alle Toldbegunstigelser, som ifølge de allerhøieste Resolutioner eller Privilegier, hvorved de vare meddeelte, lode „indtil videre,“ skulde fra 1ste Januar 1839 være ophævede. Som Følge deraf, ere altsaa alle Toldbegunstigelser, som havde Clausulen „indtil videre,“ faldne bort fra 1ste Januar 1839, hvorimod de Toldbegunstigelser, der ikke paa den nævnte Maade vare clausulerede, ere vedblevne, forsaavidt de ikke i Aarenes Løb ere hændte af forskellige Grunde uden Medvirkning fra Legislaturens Side. Disse Privilegier og Begunstigelser, som saaledes vedbleve efter 1ste Januar 1839,

ere af forskjellig Art. Imidlertid er nu den største Deel af disse ude af Verden; der er kun tilbage de faa, som ere Gjenstand for det nærværende Lovforslag, og som i de Lovforslaget ledsagende Motiver ville findes nærmere betegnede, saavel hvad den historiske Udvikling af disse Begunstigelser angaaer, som hvad det oprindelige retslige Fundament for samme betræffer. De Begunstigelser, som endnu ere tilbage, angaae kun Etterne af Raadvaddams Mølle, Toldfrihed for forskjellige Materialier, hvoraf Dug og Løimagerlaugsmesterne hidtil have været i Besiddelse, Toldbegunstigelse for Løimagerlauget alene, for det Tjerde en Rattunstrykkerne ifølge Res. af 17de October 1821 tilstaaet Begunstigelse med Hensyn til hvide Rattuner, som indføres til Trykning, hvilken Begunstigelse imidlertid ikke mere har Noget at betyde, da der saagodtsom ikke trykkes Rattuner mere i Landet, og endelig har Frederiks Hospital ligeledes en Toldbegunstigelse med Hensyn til 4 Drehoverer fransk Spiritus til Apothekets Laboratorium. Disse 5 Toldbegunstigelser ere af den Bessaffenhed, at Regjeringen antager, at de uden videre ville kunne ophæves, blot med et lignende Varsel, skjøndt noget længere end det, der blev tilstaaet i 1838 med Hensyn til de Toldbegunstigelser, der lode „indtil videre.“ Man har altsaa troet, at de simpelthen ville kunne falde bort fra 1ste Januar 1855. Derimod er der en Toldbegunstigelse, som er reel, den vedkommer Kronborg Gewærfabrik og et oneroft erhvervet; den er i sin Tid kjøbt af og tilskjødet bemeldte Fabrik, og som Følge deraf maa det antages, at den ikke kan ophæves uden Erstatning. Det er derfor Gjenstanden for Lovforslagets § 2, hvorledes denne Toldbegunstigelse kunde komme ud af Verden. Det vil kun kunne see ved en mindelig Overenskomst med Fabrikken eller ved Taxation af uvillige Mand. Anledningen til, at Regjeringen ønsker at faae denne sidste Rest af Toldbegunstigelser ud af Verden, er ikke blot den, at det er i Strid med det hele Toldsystem, som for Tiden er gjældende for Monarchiet, men det har ogsaa været Gjenstand for Regjeringens Bestræbelser lige siden 1ste Mai 1838 at blive Herrer ogsaa over de Toldbegunstigelser, der